ds. J. de Bruin, preek over Zondag 7-2 van de Heidelbergse Catechismus, gehouden in de Jeruzalemkerk (Chr. Geref. Kerk) te Rotterdam-Kralingen op 19 maart 2023.

Votum en groet

Zingen: Psalm 40:5:
Uw heilleer wordt door mij alom verbreid;
'k Bedwing mijn tong en lippen niet;
Gij weet het, HEER, die alles ziet.
Mijn hart verbergt nooit Uw gerechtigheid;
Uw waarheid doe ik horen;
Uw heil, den mens beschoren,
Vloeit daaglijks uit mijn mond;
Uw gunst, Uw trouw, Uw woord
En Godsgeheimen, hoort
Uw talrijk volk in ’t rond.

Schriftlezing: Markus 1:1-15:
1 Het begin des Evangelies van JEZUS CHRISTUS, den Zone Gods.
2 Gelijk geschreven is in de Profeten: Zie, Ik zend Mijn engel voor Uw aangezicht, die Uw weg voor U heen bereiden zal.
3 De stem des roependen in de woestijn: Bereidt den weg des Heeren, maakt Zijn paden recht.
4 Johannes was dopende in de woestijn en predikende den doop der bekering tot vergeving der zonden.
5 En al het Joodse land ging tot hem uit en die van Jeruzalem; en werden allen van hem gedoopt in de rivier de Jordaan, belijdende hun zonden.
6 En Johannes was gekleed met kemelshaar, en met een lederen gordel om zijn lendenen, en at sprinkhanen en wilden honing.
7 En hij predikte, zeggende: Na mij komt Die sterker is dan ik, Wien ik niet waardig ben nederbukkende den riem Zijner schoenen te ontbinden.
8 Ik heb ulieden wel gedoopt met water, maar Hij zal u dopen met den Heiligen Geest.
9 En het geschiedde in diezelve dagen, dat Jezus kwam van Nazareth, gelegen in Galiléa, en werd van Johannes gedoopt in de Jordaan.
10 En terstond als hij uit het water opklom, zag hij de hemelen opengaan, en den Geest gelijk een duif op Hem nederdalen.
11 En er geschiedde een stem uit de hemelen: Gij zijt Mijn geliefde Zoon, in Denwelken Ik Mijn welbehagen heb.
12 En terstond dreef Hem de Geest uit in de woestijn.
13 En Hij was aldaar in de woestijn veertig dagen, verzocht van den satan; en was bij de wilde gedierten; en de engelen dienden Hem.
14 En nadat Johannes overgeleverd was, kwam Jezus in Galiléa, predikende het Evangelie van het Koninkrijk Gods,
15 En zeggende: De tijd is vervuld en het Koninkrijk Gods nabijgekomen; bekeert u en gelooft het Evangelie.

Zingen: Psalm 2:7:
Welzalig zij, die, naar Zijn reine leer,
In Hem hun heil, hun hoogst geluk beschouwen;
Die Sions Vorst erkennen voor hun HEER;
Welzalig zij, die vast op Hem betrouwen.

Lezen: 12 Artikelen des geloofs
1. Ik geloof in God den Vader, den Almachtige, Schepper des hemels en der aarde.
2. En in Jezus Christus, Zijn eniggeboren Zoon, onze Heere;
3. Die ontvangen is van den Heilige Geest, geboren uit de maagd Maria;
4. Die geleden heeft onder Pontius Pilatus, is gekruisigd, gestorven en begraven, nedergedaald ter helle;
5. ten derden dagen wederom opgestaan van de doden;
6. opgevaren ten hemel, zittende ter rechterhand Gods des almachtige Vaders;
7. vanwaar Hij komen zal om te oordelen de levenden en de doden.
8. Ik geloof in de Heilige Geest.
9. Ik geloof een heilige, algemene, Christelijk Kerk, de gemeenschap der heiligen;
10. vergeving der zonden;
11. wederopstanding des vleses;
12. en een eeuwig leven.

Lezen: Heidelbergse Catechismus zondag 7 vraag en antwoord 22 en 23:
Vraag 22 Wat is dan een Christen nodig te geloven?
Antw. Al wat ons in het Evangelie beloofd wordt, hetwelk ons de Artikelen van ons algemeen en ongetwijfeld Christelijk geloof in een hoofdsom leren.
Vraag 23 Hoe luiden die Artikelen?
Antw. 1. Ik geloof in God den Vader, den Almachtige, Schepper des hemels en der aarde.
2. En in Jezus Christus, Zijn eniggeboren Zoon, onzen Heere;
3. Die ontvangen is van den Heiligen Geest, geboren uit de maagd Maria;
4. Die geleden heeft onder Pontius Pilatus, is gekruisigd, gestorven en begraven, nedergedaald ter helle;
5. ten derden dage wederom opgestaan van de doden;
6. opgevaren ten hemel, zittende ter rechterhand Gods des almachtigen Vaders;
7. vanwaar Hij komen zal om te oordelen de levenden en de doden.
8. Ik geloof in den Heiligen Geest.
9. Ik geloof een heilige, algemene Christelijke Kerk, de gemeenschap der heiligen;
10. vergeving der zonden;
11. wederopstanding des vleses;
12. en een eeuwig leven.

Gebed.

Zingen: Psalm 119:45, 65 en 84:

Vers 45:
O HEER, Uw woord bestaat in eeuwigheid,
Daar 't hemelheir zich schikt naar Uw bevelen;
In Uwe trouw, zo gunstig toegezeid,
Zal elk geslacht, ja 't eind der eeuwen delen;
Deez' aard' is hecht door Uwe hand bereid;
Haar stand blijft vast, al wiss'len haar tonelen.
Vers 65:
Hoe wonderbaar is Uw getuigenis!
Dies zal mijn ziel dat ook getrouw bewaren;
Want d' oop'ning van Uw woorden zal gewis,
Gelijk een licht, het donker op doen klaren;
Zij geeft verstand aan slechten, wien 't gemis
Van zulk een glans een eeuw'gen nacht zou baren.
Vers 84:
Mijn ziel bewaart Uw trouw getuigenis;
Dat heb ik lief, ook doe ik Uw bevelen.
Uw woord kan mij, ofschoon ik alles mis,
Door zijnen smaak, èn hart èn zinnen strelen.
Gij weet mijn weg, en hoe mijn wandel is;
'k Wil niets daarvan voor U, mijn God, verhelen.

Na de preek zingen wij: Psalm 25:7.

Preek:
Geliefde gemeente. Toen de bekende prediker Charles Haddon Spurgeon in de negentiende eeuw in Londen stond, ontmoette hij op een dag een arme man, een arme kolendrager. En met die man raakte Spurgeon in gesprek. De kolendrager zei, dat hij een gelovige was, want het gesprek ging over het geloof. Toen Spurgeon vroeg naar welke kerk hij ging, toen zei hij: Ik ga naar de Rooms Katholieke kerk, en daar kom ik heel af en toe. Maar, zo vroeg Spurgeon verder: Wat geloof je dan toch? Nou, zei die kolendrager, ik geloof wat de kerk zegt.

Dat is een arm antwoord, als je gelooft wat de kerk zegt, of wat de kerk gelooft. Want laten we eerlijk wezen: Een kerk kan dwalen. En trouwens, wat heb je aan het geloof van een ander? Daar kun je het niet mee doen. Je kunt het met de bekering van je moeder niet doen. Je kan het met het ware geloofsleven van je grootvader niet doen. Echt niet, gemeente. Die kolendrager begreep ten diepste het onderwijs van de Catechismus niet. Zal het vandaag in de 21e eeuw anders zijn? Velen zeggen – en je zult ze vast wel een keer ontmoeten – te geloven. Maar waarin eigenlijk? Waarin geloof jij, waarin gelooft u? Ja, dat is best een belangrijke vraag. Je hoort tegenwoordig wel mensen, die hebben zóveel aan hun geloof. Zeker als het wat moeilijk wordt zeggen ze: Ik had zóveel aan mijn geloof. Wat is dat? Wat heb je dan? Mijn geloof?

Weet u wat de Kerk des Heeren leert? Die komen erachter aan hun geloof niets te hebben. Weet u waar ze wel wat aan hebben? Aan hun God! Neen, het is geen achterhaalde vraag, gemeente, die vanmiddag voor ons open ligt: Wat is dan een Christen nodig te geloven? Daar is maar één antwoord op. En laat ik het antwoord maar samenvatten, met wat we samen gelezen hebben in Markus 1. In het 15e vers hoor ik de Heere Jezus zeggen: 'Gelooft het Evangelie.' Daar gaat het om.

En dat schrijven we ook als thema boven de prediking: Gelooft het Evangelie. We staan stil bij drie gedachten:

1. De prediker van het Evangelie.
2. De inhoud van het Evangelie.
3. De kracht door het Evangelie.

We hebben samen gelezen uit Markus 1:15: 'De tijd is vervuld en het Koninkrijk Gods nabijgekomen; bekeert u en gelooft het Evangelie.' Dat zegt de Heere Jezus Christus. Dat is als het ware een preek van de Heere Jezus Christus. Daarom mogen we met recht zeggen, dat de Heere Jezus Christus de Grote Prediker is. De Grootste Die er ooit geweest is en ook de Beste Prediker. Daarmee openbaart Hij één van de drie Ambten die Hij heeft bekleed, en nog steeds bekleedt. Dat is het Ambt van Profeet. En zo predikte Hij, toen Hij hier op aarde was, het Evangelie van het Koninkrijk van God.

Wat is dat eigenlijk? Later zullen wij er nog meer van gaan horen, als de Heere het geeft, vanuit zondag 12. Dat Hij, als Hoogste Profeet en Leraar, de verborgen raad en wil aangaande de zaligheid openbaart, en aangaande de verlossing deze bekendmaakt. En hoe heeft de Heere Jezus dat gedaan toen Hij hier op aarde was? Als je Markus 1 verder zou lezen, dan kom je die bekende uitdrukking tegen, dat Hij dat als Machthebbende gedaan heeft. Dat betekent, dat als Christus predikt, dan predikt Hij met gezag. Dan predikt Hij met autoriteit. Hij is met Name de Grote Heraut van de Vader.

Dat ligt ook opgesloten in het Griekse woord, wat dikwijls met prediken wordt vertaald in de Bijbel: Als een Heraut namens de Vader komen tot mensen. En dat kon de Heere Jezus doen, want Hij was de Zoon van God. Hij bezat uit Zichzelf al dat hoogste gezag en die autoriteit. Hij was door Zijn Vader verordineerd van eeuwigheid om Profeet te zijn. En de Heilige Geest heeft Hem bekwaam gemaakt en gezalfd, om dat daadwerkelijk te kunnen zijn. Ja waarlijk, wij mogen vanmiddag zeggen: de Heere Jezus Christus is de Allerbeste, de Allerhoogste Prediker Die er geweest is. De Prediker van het Evangelie van het Koninkrijk van God.

Wanneer is de Heere Jezus nu met dat werk begonnen? We hebben samen gelezen in Markus 1, dat nadat Johannes de Doper overgeleverd was, de Heere Jezus begon te preken: 'Bekeert u en gelooft het Evangelie.' Feitelijk was Hij er al veel eerder mee begonnen.

Hij was al eerder bij Johannes de Doper geweest, toen Johanns nog niet gevangengenomen was, om door hem gedoopt te worden. Toen was Hij een jaar of 30, en toen kwam Hij als Prediker openbaar. Toen kon Hij zeggen, dat met Zijn komst in deze wereld het Koninkrijk van God nabijgekomen was. Gods Woord noemt dat de volheid van de tijd. Ja, toen begon Hij Zelf te prediken. Maar eigenlijk begon Hij er nog eerder mee. Wist u dat? Weten jullie dat, jongens en meisjes? Dat de Heere Jezus al begon te preken, voordat Hij Zelf op aarde was? Hij is namelijk niet alleen de Prediker, maar ook de Voorprediker.

Voordat Hij daadwerkelijk op aarde was, heeft Hij al gepredikt. Hoe dan? Hij was toch nog niet op de aarde? Neen, niet als de Zoon des mensen. Maar Hij zond in het Oude Testament Zijn profeten, die het Evangelie verkondigden. We hebben er kortgeleden al bij stilgestaan, bij zondag 6. In vraag en antwoord 19 kwam ook al zo duidelijk naar voren, dat Hij geopenbaard wordt als Middelaar en Verlosser door het heilig Evangelie. Dat begon al in het paradijs. Kort na de val in het paradijs, was God de Prediker van de eerste belofte van het Evangelie.

En hoeveel profeten zijn er daarna niet geweest? Wat een typen van Christus zijn er niet geweest? Jazeker, ook het Oude Testament hoort bij het heilig Evangelie. Ook het Oude Testament staat vol met de beloften van het Evangelie. Heel de offerdienst sprak van het werk en de Persoon van Christus. En wat dacht u van de Psalmen? Hoe rijk kunnen die niet getuigen van Christus en Zijn werk, en van de rijke beloften voor een arme zondaar. Ja, ook het Oude Testament behoort totaal bij wat ons in het Evangelie beloofd wordt. Dus Christus was niet alleen een Prediker, maar Hij was ook een Voorprediker ten tijde van het Oude Testament.

Maar wat gebeurde er, toen de Heere Jezus door lijden tot heerlijkheid is ingegaan? Toen Hij na Zijn opstanding inderdaad nog veertig dagen op de aarde geweest is, om Zelf nog te prediken, de Schriften te openen en het geloof te versterken? Wat gebeurde er, toen Hij ten hemel opvoer vol eer? Toen de kerker Zijn buit geworden was, en Hij Zijn strijd bekroond zag? Toen Hij daar in de hemel gekomen is, zette Hij het werk van Zijn prediking voort, gemeente. Want als Paulus gaat schrijven over de Hemel van Christus, en hij gaat vervolgens vertellen welke gave Christus uit de Hemel zendt op de aarde, nadat Hij opgevaren is naar de Hemel, dan noemt hij als eerste de dienaren van het Woord.

Dus gemeente, Christus is blijven prediken. Hij is de beloften van het Evangelie blijven verkondigen, en dat zal Hij doen tot de laatste is toegebracht. En daarom zendt Hij ook heden ten dage nog Zijn knechten met het Woord van het Evangelie. Hij was niet alleen de Voorprediker, Hij was niet alleen de Prediker Zelf. Maar tot de jongste dag zal Hij ook – laat ik het dan maar zo zeggen – de Na-prediker zijn. Welk een Prediker is de Heere Jezus Christus, de Prediker van het Evangelie. En Hij staat ervoor in, dat het verkondigd zal worden.

Daarom is de verkondiging van het Woord zo'n wonder, gemeente. Het is zo'n wonder dat u hier vanmiddag weer zit. Hoeveel procent van de stad Rotterdam zit deze dag onder het Evangelie? Hoeveel procent van Nederland zit vandaag onder het Evangelie? Dat is maar een heel laag getal. En bij dat getal horen u en jij deze middag. En als je dan eens bedenkt, wat het Christus gekost heeft, zodat het Evangelie verkondigd kan worden. Dan is het helemaal een wonder dat u hier zit, gemeente.

Dat er gepredikt wordt, dat heeft bloed gekost. Dat is wat! Maar juist omdat het bloed gekost heeft, zal de Heilige Geest ervoor zorgen, dat onder de prediking van de beloften van het Evangelie, het bloed ook zal druipen. In aanklagende gewetens en in schuldige zielen. Want door de prediking van de beloften van het Evangelie, wil God zondaren wassen en reinigen door het dierbare Borgbloed. Ja, door datzelfde Woord, door dezelfde prediking van de beloften, zal Hij zorgen dat er zondaren bekeerd worden. Dat ze wederom geboren worden, en in die weg zal het ware geloof worden gewerkt en versterkt.

Dus voor het begin van het geestelijke leven is de prediking noodzakelijk, maar ook voor het vervolg daarvan. Voor het hele geestelijke leven blijft de prediking van het Evangelie noodzakelijk. Want de Heere gaat niet alleen het geloof werken, maar Hij gaat dat geloof ook versterken. Daarom blijft het Evangelie en de prediking ervan noodzakelijk. Daarom ook vraagt de onderwijzer: 'Wat is dan een Christen nodig te geloven?' Ja, u hoort het goed: 'Wat is dan een Christen nodig te geloven?'

Wie bedoelt hier de onderwijzer met Christen? Dan heeft hij het over dezelfde persoon, die we in zondag 1 al tegengekomen zijn. Dat is een mensenkind die wederom geboren is. Hier is iemand aan het woord die iets geleerd heeft van de enige troost, beide in leven en sterven. Hier is een persoon aan het woord, die iets geleerd heeft hoe groot zijn zonden en ellenden zijn. Hier is een mensenkind aan het woord die ontdekt heeft, dat hij zwaar en menigmaal tegen de Heere gezondigd heeft. Dat hij in de schuld staat bij God.

Dat hij met een verbroken en verslagen hart heeft leren belijden: 'Ik heb gedaan, wat kwaad was in Uw oog; Dies ben ik, HEER, Uw gramschap dubbel waardig.' Dat is die persoon, die Christen, gaan geloven. Opdat de Heilige Geest plaats ging maken voor die Middelaar, voor die Verlosser, waar de Schrift zo rijk van spreekt. Zodat de Heilige Geest door de prediking over de Christus, de Middelaar en Verlosser, dat geloof ging werken in de ziel.

Zodat deze Christen, waar het over gaat, kon zeggen: Het is niet alleen voor anderen, maar ook voor mij. Die worden bedoeld. Maar o, wat is dat aanvankelijk, beginnend geloofsleven toch zo vatbaar voor schommelingen. Wat kan het in begin van het geestelijke leven toch zwak, en ook zo aangevochten zijn. Dat beginnende geloofsleven, dat zich richt op die Ene Borg en Middelaar, Die bij machte is om een zondaar zalig te maken.

Daarom blijft het nodig, dat het Evangelie verkondigd wordt en de Christus verklaard wordt. Dat Zijn werk uitgelegd wordt vanuit het Evangelie. Dat moet blijven gebeuren, om er vervolgens ook op aan te dringen, om de inhoud van dat rijke Evangelie te gaan geloven. Daarom moet het ook heden ten dage nog klinken: Geloof het Evangelie. De grote Prediker is daar al Gods knechten in voorgegaan. En Gods knechten zullen niets anders moeten doen, dan dat te moeten prediken. Naast de scherpe Wetsprediking, de rijke troostvolle prediking van de beloften van het Evangelie.

Ik zal u een voorbeeld kunnen geven vanuit de Schriften. Dan denk ik aan Paulus en Silas in de gevangenis. Toen de Heere door middel van een aardbeving de stokbewaarder in de schuld zette, en hij het uitriep: 'Lieve heren, wat moet ik doen opdat ik zalig worde?' En dan hoort u precies in navolging van Christus, wat Paulus en Silas hebben gezegd: 'Geloof in den Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden, gij en uw huis.'

En dat brengt ons bij de inhoud van het Evangelie. Onze tweede gedachte. Wanneer de onderwijzer aan de leerling vraagt: 'Wat is dan een Christen nodig te geloven?' Dan antwoordt de leerling met de woorden: 'Al wat ons in het Evangelie beloofd wordt.' Wij moeten die woorden wel goed begrijpen, want wat wordt daarmee nou bedoeld? Al wat God in het Evangelie beloofd heeft. Bedoelt de leerling hier heel de Schrift? Spreekt het getuigenis hier van heel Gods Woord?

O, laat het duidelijk zijn, gemeente. Wij hebben van de Heere het ganse Woord van God gekregen, van Genesis tot en met Openbaring. Dat is het Woord van God, wat de Heere gebruikt om zondaren zalig te maken. En uit de ganse Schrift van het eerste Bijbelboek tot en met het laatste Bijbelboek, gaat de Heere onderwijs geven. Die gebruikt Hij ook om onderwijs te geven. En heel Gods Woord zit vol met onuitputtelijke geestelijke lessen. En toch ligt vanmiddag in zondag 7 de nadruk op het Evangelie, die de blijde boodschap wordt genoemd.

En daarin komen wij in een onderscheid in het Woord van God. Want het Woord van God, dat één geheel vormt, bestaat wel uit Wet en Evangelie. En beide gaan functioneren in het geestelijke leven. De Wet is tot kennis van de zonde. Maar het Evangelie is tot vergeving van de zonde. De Wet kan de zonde niet vergeven. Maar het Evangelie spreekt wel van de vergeving der zonde. En dan is het heel Schriftuurlijk, en ook Goddelijk logisch, dat aan de prediking van het Evangelie en de toepassing van het Evangelie, de prediking en de toepassing van de Wet voorafgaat. Dat is Gods orde. Hoe zegt Paulus het ook alweer? 'Zo dan, de wet is onze tuchtmeester geweest tot Christus, opdat wij uit het geloof zouden gerechtvaardigd worden' (Gal. 3:24). 'Want het einde der wet is Christus, tot rechtvaardigheid een iegelijk die gelooft' (Rom. 10:4). En nu moeten we even goed in de gaten houden, dat we met zondag 7 staan in het stuk van de verlossing. Dat is de rijke boodschap, dat er vergeving van zonden is voor een schuldverslagen zondaar.

En als dan de Wet Zijn werking gedaan heeft, ook hier in het hart van een zondaar, dan moet het Evangelie gaan klinken. Dan moeten de rijke beloften gepredikt worden, die spreken van de zaligheid, van de verlossing en van het behoud door niemand anders dan Christus alleen. En de leerling heeft de rijke troost van de beloften in het Evangelie, mogen ervaren in zijn hart. Vandaar dat hij spreekt: 'Al wat ons in het Evangelie beloofd wordt.' Dat is onmisbaar om te geloven tot behoud.

De Wet behoudt niet. Heb je dat al geleerd? Met de Wet kom je er niet. Door de werken der Wet kan niemand zalig worden. Weet u wat de Wet wel gaat doen? Als de Wet voor het eerst gaat werken in je hart en leven, dan gaat die Wet je aanklagen. Die Wet gaat je ontdekken. Die Wet laat je zien, dat je leven niet in overeenstemming is met die Wet. Dat doet de Heilige Geest. En daarom is dat heel aangrijpend. Die Wet kan een mens alleen maar vervloeken. Een mens buiten Christus is vervloekt. De Wet kan alleen maar komen met de rechtvaardige straffen.

Maar het Evangelie niet. Dat spreekt nou van die heerlijke verlossing die Christus heeft verworven. O, het geloof in dat Woord zal een zondaar voor eeuwig behouden. Ja waarlijk, al wat in het Evangelie wordt beloofd, dat is de blijde boodschap. En wat houdt dat dan in? Dat vinden we allereerst in dit Woord van God. En gemeente, ik weet niet of het u weleens is overkomen. Maar daar kan een tijd zijn in je leven, dat elke bladzijde van het Woord een aanklacht lijkt te zijn. Dat je op elke bladzijde van het Woord leest, dat je een zondaar bent, en dat de weg voor je verlossing verborgen is.

Maar als de Heere vanuit het Woord de beloften gaat openen voor je, en je gaat in het Woord zien, dat in het Woord Christus opgesloten ligt, dat het Woord vol staat met de beloften van de zaligheid. En komt dan het geloof er in mee gemeente, dan kunnen er tijden zijn, dat je op elke bladzijde genade leest. Dat je zo blij wordt met het Evangelie. Want door het Evangelie ging je geloven: nu kan ik nog zalig worden. Dan word je dat Woord zó dierbaar. Dan worden de beloften van het Evangelie zó dierbaar voor je, dat je misschien dat Woord weleens aan je hart gedrukt hebt, en de Heere hartelijk gedankt hebt voor het Evangelie, en wat hierin geopenbaard staat.

Maar als we dan over de inhoud van het Evangelie moeten gaan spreken, en als we dan over het Voorwerp van het geloof zouden moeten gaan spreken, en we zouden ons richten op het Woord van God, waar moeten wij dan beginnen en waar moeten wij eindigen? Als je ogen ervoor open gaan door het werk van Gods Geest, welk een rijk Evangelie in Gods Woord beschreven staat, dan weet je niet waar je moet beginnen en waar je moet eindigen. Zó overvloedig is dat Woord. Maar wat is God goed hè? Dat Hij bij het Woord van God als het ware een samenvatting heeft gegeven, waarin de kern van het geloof zo krachtig, zo kernachtig wordt samengevat in die heerlijke Geloofsbelijdenis, die bestaat uit de 12 Artikelen. De Catechismus spreekt van een hoofdsom.

Weet je wat dat is, jongens en meisjes? Een hoofdsom is een opsomming van de belangrijke geloofsinhoud; een samenvatting. Wat een zegen dat we die hebben gekregen. Daar heeft de Heere voor gezorgd. Een Belijdenis voor alle tijden en alle plaatsen. Een korte, krachtige samenvatting, van wat de Kerk des Heeren gaat geloven. En waar gaat het dan om? Wat is nou het Voorwerp van het ware geloof, gemeente? Of beter gezegd: Wie is dat? Dat is nou de Drie-enige God. Heb je Hem ook zo lief gekregen? De Vader Die mensen verkoren heeft. Dat is al een wonder. Dat is al een wonder, dat er een uitverkiezing is. Dat het nou in der eeuwigheid in het hart van de Vader is. En daarom wordt de Vader het Voorwerp van het geloof.

Maar niet minder Zijn geliefde Zoon. Want hoe kon God nou die grote schare, die Hij liefgehad heeft met een eeuwige liefde, zalig maken? Dan moest er betaald worden voor hun schuld. Dus moest er een straf gedragen worden. En hoe heeft de Heere Jezus dat gedaan? O, wat wordt de Heere Jezus dan dierbaar, Die gekomen is om die verloren zondaren te gaan verlossen. Wat wordt de Heere Jezus dan een dierbaar Voorwerp van het geloof.

Maar niet minder de Heilige Geest. Want gemeente, al zou u in duizend preken horen, dat God van eeuwigheid zondaren heeft verkoren en liefgehad, en u zou in duizend preken horen welke weg Christus gegaan heeft. Dat u er misschien met verwondering naar heeft kunnen luisteren. Maar als de Heilige Geest er niet zou geweest zijn, om dat alles in uw hart toe te kunnen passen, had je er nog niets aan.

Maar nu is er een Drie-enig God. Dat is het Voorwerp van het ware geloof. O, wat een wonder dat die God de inhoud van het geloof is. En als de Heere nou in je leven komt, dan gaat Hij Zijn liefde in je uitstorten. Dan gaat Hij je door de liefde trekken, en dan komt er een wederliefde tot God. Dan doet de Heere dat heel ordelijk. Dan zul je erachter komen, dat je tegen God gezondigd hebt. Dat er schuld ligt tussen God en je ziel. Dat er alleen maar gemeenschap met die Vader kan zijn, als Christus tussenbeide komt om die zonden weg te nemen.

En hoe kun je dat nou weten? Nu gaat de Heilige Geest het geloof in je hart werken. En daarom openbaart dat Heilig Evangelie niet alleen dat er een Drie-enig God is, en Wie die Drie-enige God is, maar er is meer. God openbaart niet alleen wat Hij vóór een zondaar gedaan heeft, maar datzelfde Evangelie laat ons weten, wat de Heere nou in het hart van een zondaar gaat toepassen.

En daarom gemeente, wil je een zegen onder de prediking hebben, dan gebeuren er eigenlijk twee dingen. Dan ga je de Naam van God horen, en je gaat je eigen naam horen noemen. Ken je zo het zitten onder de prediking van het Evangelie? Dat de snaren van je ziel werden aangeraakt, als de Vader werd voorgesteld? Als de Heere Jezus je werd voorgesteld? Als de Heilige Geest je werd voorgesteld?

Maar werden je zielesnaren ook weleens geraakt, als je vanuit het Heilig Evangelie je eigen naam hoorde noemen? En dat datgene wat er hier in je hart gaande was, dat dat ongedacht en zo verrassend in de prediking van het Evangelie van de kansel werd verklaard? En dat je iets mocht begrijpen, dat in het Woord je gang en treden werden vastgemaakt? Kijk, gemeente, dat alles wordt nu geopenbaard in dat Heilig Evangelie. En daarom zullen ontdekte zondaren belang krijgen bij het Evangelie, en bij de beloften van Evangelie. Want wat gebeurt er in het leven van een ontdekte zondaar? Wat leeft er nou in het hart van een mensenkind, die iets kent van het onderwijs van zondag 2 t/m zondag 6? Dat is nou een zondaar, die God kwijt is en die begeert God terug te krijgen. Maar wel in een rechte weg.

Daarom wordt het Evangelie zo dierbaar, omdat in het Evangelie die rechte weg wordt gepredikt en verklaard. En wat blijkt dan dat het Evangelie belovend van aard is. Dat God komt als een belovend God. Dat God komt in Christus, in Wie alle beloften 'ja en amen' zijn. Dat zijn de beloften van het Evangelie, en die worden als het ware samengevat in die heerlijke 12 Artikelen des geloofs. Dan worden die 12 Artikelen als 12 koorden. Zoals ds. Tanis dat eens in de 'Bewaar het Pand' zo mooi omschreef. Hij zei: Het zijn 12 touwen die van de Hemel neerhangen tot de aarde, en waaraan een arme, heilbegerige, uitziende zondaar zich mag vastklampen.

O gemeente, toen ik daarover zat na te denken, moest ik denken aan Psalm 40. En misschien verklaar ik daarmee wel een beetje uw toestand vanmiddag. Dat zou zo maar kunnen. David was er heel ellendig aan toe. Hij zat vol van zonde, vol van ongerechtigheden, en hij zag zijn beeld in een mensenkind, die in een diepe kuil terechtgekomen was. En dan een kuil, jongens en meisjes, waar onderin alleen modder zit; een soort moeras. Daar was David voor zijn gevoel ingekomen. En hij zonk steeds dieper in het modderig slijk, in een ruisende kuil. En niemand kon hem daar weer uit verlossen, dan alleen de Drie-enige God.

En wat doet de Heere nou, als een zondaar onderin zo'n put zit, en hij niet weet hoe hij ooit nog verlost moet worden? Dan laat de Heere als het ware touwen naar beneden zakken. Op die touwen staan de beloften Gods. En zo wil de Heere met 12 touwen naar beneden komen, om een zondaar uit de diepte van zijn verlorenheid te redden. En die 12 koorden zijn de 12 Artikelen van het ongetwijfeld Christelijk geloof. Wat een zegen, gemeente, dat we dat zo compact samengevat hebben ontvangen, als een samenvatting van het Heilig Evangelie. O, wat een wonder dat de Heere komt met Zijn beloften. Beloften die altijd passen bij de toestand van een zondaar. En dan ga ik eens een onbekeerde zondaar aanspreken vanmiddag. Wie is dat? Wie is hier nog onbekeerd? Wie heeft er hier nog een boos hart? Wie heeft er hier nog een hard hart? Daar heeft de Heere een belofte voor. Wist je dat? Hoor je dat onbekeerde zondaar? En als ik zo dadelijk die belofte ga geven, dan heeft dat wel een doel. Niet om het naast je neer te leggen, maar om met die belofte op je knieën te komen en te vragen of God het wil vervullen.

Ik zal! Alleen al die 2 woordjes, gemeente. Dat komt uit de Hemel! Ik zal! Wat Heere? Wat zult U doen met een onbekeerde zondaar? Ezechiël 11:19: 'En Ik zal hun enerlei hart geven, en zal een nieuwen geest in het binnenste van u geven, en Ik zal het stenen hart uit hun vlees wegnemen, en zal hun een vlezen hart geven.' Zeg jongens en meisjes, jullie weten wat een steen is hè? Een steen daar kun je tegen schoppen, die kun je op de grond smijten. Die kun je van een hoge flat naar beneden gooien. Maar die steen zegt niets. Die blijft keihard. Zo is je hart. En dan zegt de Heere: Ik zal dat wegnemen, en Ik wil er een vlezen hart voor in de plaats geven.

Weet je waar je dan aan moet denken bij een vlezen hart? Dat is een stuk vlees waar nog leven in zit. Zoals je eigen lichaam. Want kijk, als ik nou de preekstoel afkom, en ik kom eens even naast je zitten, en ik zou eens heel hard in je bovenarm knijpen, dan weet ik wat jij zegt. Want dat voel je. En nu wil de Heere je een vlezen hart geven dat gaat voelen! Dat gaat beleven! Dat gaat ondervinden! Hoe komt dat? Omdat de Heere in dat vlezen hart, dat levend gemaakte hart, het geloof gaat werken.

En als je zo'n vlezen hart krijgt, dan word je bedroefd. Want dan ga je je zonden voelen. Dan ga je ook het karakter van de zonde ervaren. Dan ga je het zien: Ik heb tegen God gezondigd. En dat gaat pijn doen, want dat vlezen hart, dat levend gemaakte hart, dat voelt die pijn en dat maakt je verdrietig. Dat maakt je bedroefd, en ook daar heeft de Heere weer een belofte voor. 'Zalig zijn die treuren, want zij zullen vertroost worden.' Misschien zijn er tijden in je leven geweest, gemeente, dat dat zo was. Dat je hartelijke tranen kon wenen voor God vanwege je zonde. En dat de Heere vanuit het Evangelie met Zijn belofte kwam, zodat er hoop en verwachting kwam.

'Zalig zijn die treuren, want zij zullen vertroost worden.' Sterker nog, die belofte ging de Heere vervullen. En er kwam vertroosting. Waar u zat met de last van uw zonde, gingen uw ogen open voor de beloften, die spraken van de vergeving der zonden. En welke rijke tijden zijn dat niet, als je krijgt te geloven, dat de Heere werkelijk de zonden wil vergeven? Wat een rijke vertroosting is dat in al je zielsverdriet. Dat er tijden in je leven zijn aangebroken, dat je de ene na de andere vertroosting mag ontvangen. Maar dat het alles opdroogde. Dat je misschien vanmiddag hier in Gods huis zit en denkt: Zou de Heere nog wel van mij afweten?

Waar is dat leven, dat er eerder was? Waar zijn die vertroostingen toch? Ik zie het niet meer en ik ervaar het niet meer. Het lijkt wel alsof mijn hart weer een steen geworden is. Zo koud, zo dor. Zou de Heere wel van me afweten? En hoe erg je toestand ook is, je kan het er toch niet in uithouden. En wat een zegen, als in die toestand waarin je denkt: Hij heeft mij vergeten, de Heere weer komt met Zijn beloften van het Heilig Evangelie en zegt: Maar Ik zal je niet vergeten en Ik zal je niet begeven en Ik zal je niet verlaten.

Het zou ook zomaar kunnen zijn, dat er hier vanmiddag een in de kerk is, die onder een aanvechting is en zegt: Ik hoor van Christus. Ik hoor van een lijdende Zaligmaker. Ik hoor dat Hij veel vrucht heeft verworven, toen Hij gestorven is als dat tarwegraan. Maar zou het wel voor mij zijn? Als ik terugzie op mijn leven en wat ik gedaan heb, zou ik dan nog welkom zijn bij deze Zaligmaker? Maar ook voor die toestand is er een belofte van het Heilig Evangelie. Joh. 6:27: 'Al wat Mij de Vader geeft, zal tot Mij komen; en die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen.'

Ja maar, mijn zonde. Mijn zonde, dominee. Ik zie niets anders dan een stroom van ongerechtigheden. En het lijkt wel of het steeds meer wordt. Hoor de belofte van het Evangelie. 1 Joh. 1:7b: 'Het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde.' Al had je de zonden van duizend werelden, vol met miljoenen mensen. Al had je zoveel zonden, dan nog reinigt het dierbare bloed van Christus van al die zonden. Of ben je weggelopen? Kind van God, ben je weggelopen bij de Goede Herder vandaan? Ben je weer in de zonde gevallen? Ben je weer een zijpaadje opgewandeld? Weet je niet meer hoe je terug moet keren? Dan zij er ook de beloften van het Evangelie: Jer. 3:22a: 'Keert weder, gij afkerige kinderen; Ik zal uw afkeringen genezen.' Of ben je zo onkundig? Weet je het gewoon niet meer? Is de weg zó verborgen? Is de weg zó raadselachtig? Psalm 32:8: 'Ik zal u onderwijzen, en u leren van den weg dien gij gaan zult; ik zal raad geven, mijn oog zal op u zijn.'

Of ben je bang dat je jezelf bedriegt? Een week van voorbereiding is begonnen. Misschien heeft de Heere je vanmiddag wel in de binnenkamer gevonden, met de woorden van vanmorgen: Ben ik een dienaar van Christus? Dit komt op je af, en dat komt op je af, en je denkt: Het is niks, ik ben bang dat ik me bedrogen heb. Dan hoor ik de Heere vanmiddag preken: Jes. 61:8b: 'Ik zal geven dat hun werk in der waarheid zal zijn; en Ik zal een eeuwig verbond met hen maken.'

Wat zullen we nu nog meer zeggen gemeente? Voor m'n gevoel sta ik maar wat te stamelen, als het gaat over de rijkdom van de beloften van het Evangelie. Zijn ze dierbaar voor je geworden? Zijn ze gepast voor je geworden? Ik geloof in God den Vader, den Almachtige Schepper des hemels en der aarde en in Jezus Christus Zijn Eniggeboren Zoon en in de Heilige Geest. En als de Heere het geeft, zullen we er in de komende tijd over na mogen denken. En bidt dan gemeente, smeek de Heere, of je onder de prediking van de beloften van het Evangelie de kracht ervan mag ondervinden.

Onze laatste gedachte: De kracht van het Evangelie. Ja de Heere, Die zegt: Gelooft het Evangelie. Dat is al wat God in het Evangelie beloofd heeft. Gelooft Zijn heil en troostrijk Woord, verhardt u niet maar laat u leiden. Kan een mens geloven? Neen, en toch klinkt het: Gelooft het Evangelie. Daar mag je niet onder weg vluchten. Dat mag je niet naast je neerleggen. Want Christus zegt het. En je bent toch wel heel brutaal en heel goddeloos bezig, als je dit Woord naast je neerlegt.

Dan durf je wat hoor! Als nu, vanuit de tekst die we samen gelezen hebben, Christus deze middag tot de gemeente van Kralingen komt en zegt: Bekeert u en gelooft het Evangelie, dan moet je heel veel durven, om dat naast je neer te leggen. En niet met die geijkte aloude tegenwerping: Ja maar, ik kan het toch niet. Het moet, wil je zalig worden, want je bent rampzalig. En in die toestand klinkt het bevel: Gelooft het Evangelie. Maar de Heere weet toch dat we het niet kunnen? Ja, dat weet Hij en toch zegt Hij het zo.

Waarom? Allereerst zodat je de noodzakelijkheid gaat geloven. Het is een dringend appèl, omdat je van nature rampzalig bent. Daarom komt Hij met de dringende oproep: Gelooft het Evangelie, tot je zaligheid. En tegelijkertijd wil Hij hiermee je totale machteloosheid ontdekken. We kunnen het echt niet, maar dat is onze schuld. Wij hebben gezondigd. Wij zijn in een toestand van ongeloof gekomen. Dat is in het paradijs begonnen. Dus deze oproep is ook ontdekkend van aard.

Maar dan het derde waar de Heere de noodzaak van het geloof in het Evangelie na aan je hart legt, en tegelijk je totale onmogelijkheid doet beleven. En dat is het werk van Gods Geest, Die laat zien dat het toch mogelijk is. Want Christus zegt het: Bekeert u en gelooft het Evangelie. En daarom moet deze oproep, dit indringende appèl, u als het ware in de engte drijven. Te moeten en niet te kunnen. Maar de mogelijkheid te zien bij Hem vandaan, zodat je afhankelijk wordt. En je van het bevel des Heeren een smeekgebed gaat maken. Om als het ware, als een arme verloren bedelaar, aan de troon der genade terecht te komen. En te zeggen: Heere, nu komt het op het geloof aan. Op het geloof in de beloften van het Evangelie. Maar Heere, ik kan niet geloven.

Als je dat werkelijk uit de nood van je hart belijden mag, en eerlijk voor de Heere neerleggen mag, dan is dat geoorloofd. Want dan kom je met je machteloosheid openbaar. En dan is het juist een smart, dat je niet kan geloven. En tegelijkertijd begeer je dat ware geloof te mogen ontvangen. Dan zeg je: Heere, ik kan niet geloven. Ik weet niet te geloven. Heere, ik zou nog eerder de sterren van de hemel kunnen plukken, dan dat ik geloven kan. Maar Heere, ik voel dat het noodzakelijk is tot zaligheid. En daarom: Kom mijn ongelovigheid te hulp. Heere, geef mij toch geloof om te geloven, opdat ik de rijkdom van het Evangelie mag verstaan. Bekeer mij Heere, tot zaligheid, want dat is de weg waarin ik het geloof zal ontvangen.

Wat een werk krijgt u mee, gemeente. Neen, ik wil u niet een werkheilige maken, echt niet. Ik weet echt wel, dat we totaal onmachtig zijn. Maar als de Koning van de Kerk het nou zo zegt, moet ik het dan veranderen? Als mijn Zender het gezegd heeft: Bekeert u en gelooft het Evangelie, moet ik het dan maar afzwakken? Neen toch. Daarom, gemeente, hoop ik dat u iets van de noodzaak gaat ervaren, en ook van je onmogelijkheid, opdat je afhankelijk wordt van het werk van de Heilige Geest. Zodat het waar wordt in je leven: ‘Want de droefheid naar God werkt een onberouwelijke bekering tot zaligheid’ (2 Kor. 7:10a).

Om in de komende tijd, als de Heere het geeft, stapje voor stapje te mogen horen van j de inhoud van dat Evangeliehoren. En dan steeds maar weer met het gebed: O Heere, zegen toch dit onderwijs. Dat ik U als de Drieenige God mag leren kennen door dat ware geloof. Geef mij dat Heere. O, ik weet vanuit het Woord, dat het gaat in de weg van de waarachtige bekering. Christus zegt het: Bekeert u en gelooft het Evangelie. En al Zijn knechten hebben niet anders gedaan dan zo gepredikt. O ja, als de Heere je gaat bekeren, dan word je een arme zondaar die het gaat ervaren: Heere, als U nou in het recht gaat treden, en gadeslaan al mijn ongerechtigheden, dan kan ik voor U niet bestaan.

Maar wat een eeuwig wonder gemeente, dat er dan geen punt staat. Maar dat er dan een dubbele punt staat. Dat er meer is dat God beloofd heeft in het Evangelie. O, Gode zij dank, dat de dichter verder heeft mogen zingen: Maar neen, daar is vergeving, altijd bij U geweest. O, dat door de prediking van de beloften van het Evangelie, Christus meer en meer gestalte mag krijgen in de harten en levens van degenen die Hem vrezen. Dat ze steeds zekerder mogen worden van dat grote goed, dat Hij verworven heeft met Zijn kruisdood op Golgotha, namelijk de vergeving der zonde.

Kom gemeente, sta veel naar het onderwijs. Kom biddend onder de prediking van Wet en Evangelie, opdat je mag verstaan, voor het eerst, en steeds meer, en steeds dieper: Gods verborgen omgang vinden, zielen waar Zijn vrees in woont. Het heilgeheim wordt aan Zijn vrienden, naar Zijn vredeverbond getoond. Amen.

Zingen: Psalm 25:7:
Gods verborgen omgang vinden
Zielen, waar Zijn vrees in woont;
't Heilgeheim wordt aan Zijn vrinden,
Naar Zijn vreêverbond, getoond.
d' Ogen houdt mijn stil gemoed
Opwaarts, om op God te letten;
Hij, die trouw is, zal mijn voet
Voeren uit der bozen netten.

Gebed.

Zingen: Psalm 95:4:
Want Hij is onze God, en wij
Zijn 't volk van Zijne heerschappij,
De schapen, die Zijn hand wil weiden;
Zo gij Zijn stem dan heden hoort,
Gelooft Zijn heil- en troostrijk woord;
Verhardt u niet, maar laat u leiden.

Zegenbede.